

ВЕРХОВНА РАДА НЕ ПІДТРИМАЛА Л. КРАВЧУКА

Київ (УНІАР). — Тут 15-го червня продовжувалася праця сесії Верховної Ради України. Президент Леонід Кравчук закликав депутатів ухвалити рішення щодо вимог шахтарів. У відповідь депутат Богдан Козаренко зачитав резолюцію Донецької Обласної Ради, у якій міститься вимога реєстрації Президента і внесення змін до конституції з метою обмежити його конституційні права.

Перший заступник голови Верховної Ради Володимир Гриньов розповів, що під час зустрічі з Президентом Кравчуком мова йшла про необхідність зміни економічних реформ. Очолювана Гриньовим парламентська комісія запропонувала власний варіант. Гриньов висловив певність, що необхідні перевибори всіх органів влади і закликав депутатів ухвалити рішення про надзвичайні вибори. На закінчення свого виступу В. Гриньов попросив прийняти його резолюцію з допущення першого заступника голови Верховної Ради, зберігши за ним статус народного депутата України.

Голова правління Національного Банку України Віктор Ющенко сказав, що ніякого розвалу банківської системи в Україні нема. „Можливо, єдина система, яка на сьогодні працює поряд з банківською системою — це бюджетна система. Чи під Кабінетом Міністрів чи під Парламентом мені працювати доведеться в одному ключі. Ключа я міняти не буду”, — сказав Ющенко.

Віцепрем'єр з питань економіки Віктор Пинзеник повідомив, що, як встановила спеціальна комісія, 30 експортерів мають на своїх рахунках залишків на суму 49 мільйонів дол., що становить майже 200 мільйонів карбованців. Всі ці експортери мають кредиторські заборгованості, але й не думають його сплатити. Вони могли б продати валюту і покрити своє заборговання. Адже валюта осідає за кордоном, а дефіцит державного бюджету зростає з одного до семи трильйонів карбованців. „Будь-яке нерозумне рішення остаточно зіштовхне нас у прірву”, — заявив Пинзеник.

Прем'єр-міністр України Леонід Кучма заявив, що надання надзвичайних повноважень українському керівництву є необхідним і якості зволікання продовжитися, то через місяць може прийти до диктатури. Як вкотре питаю Верховну Раду: яке ж суспільство ми будемо? Без відповіді на це питання комусь буде не до відповідей Президент, іншим — Уряд, ще іншим — парламент... Без визначення, яке суспільство ми будемо, кожне, заохочення інфляції буде перестрою у політичну кризу. І будь-який уряд буде чужим. А те, що нинішній страйк був запалюванням не після підвищення цін, а до того, ми всі знаємо. Давайте визначимося... Бо і реставрація соціалістичного способу господарювання сьогодні вимагає інфляційної емісії, і перехід до ринку вимагає того ж. Подвійного способу — на догоду соціалістам і прихильникам ринку — жодна економіка не витримає... Уряд задовольняє тільки такі умови, які дозволяють втручатися в будь-який закон, знати чи призначити будь-яку урядову особу в країні (окрім Президента і голови Верховної Ради), накладати вето на рішення будь-якого органу держави. Сьогодні потрібні насправді надзвичайні повноваження, закони не пізно. За місяць буде потрібна диктатура”.

Не менш хвилюючі були промови й інших депутатів. Та Верховна Рада так і не ухвалила рішення про надзвичайні вибори та референдум. Депутати доручили Кабінетові Міністрів негайно внести свої пропозиції на розгляд Верховної Ради.

Тим часом страйк, що розпочався в Донбасі 7-го червня, поширився на Кривбас, де вже страйкують 14 шахт.

Крім того, керівники України, за час від початку страйку, прийняли низку закордонних делегацій, в тому числі: міністра оборони ЗСА Леса Еспіна, канцлера Німеччини Гельмута Кола, парламентарну делегацію Росії, урядову делегацію Голландії та Ірану, голову парламенту Ізраїля, французьку військову делегацію, делегації Молдови, Литви і Великобританії. Голова Верховної Ради Іван Плющ вилетів до Туреччини для участі в праці сесії Парламентської асамблеї Чорноморської економічної співпраці.

Профспілки шукають підтримки мас

Київ (УНІАР). — Тут 15-го червня Національна Рада Соціального Партнерства і Незалежності Партії Гірників запропонували створити групи для візиту в різні частини України для переговорів з представниками трудових колективів, які вже страйкують і тих, які погрожують страйками.

Друга конференція профспілки працівників вугільної промисловості 15-го червня рішила підтримати

рівництво є конетним а якості зволікання продовжитися, то через місяць може прийти до диктатури. Як вкотре питаю Верховну Раду: яке ж суспільство ми будемо? Без відповіді на це питання комусь буде не до відповідей Президент, іншим — Уряд, ще іншим — парламент... Без визначення, яке суспільство ми будемо, кожне, заохочення інфляції буде перестрою у політичну кризу. І будь-який уряд буде чужим. А те, що нинішній страйк був запалюванням не після підвищення цін, а до того, ми всі знаємо. Давайте визначимося... Бо і реставрація соціалістичного способу господарювання сьогодні вимагає інфляційної емісії, і перехід до ринку вимагає того ж. Подвійного способу — на догоду соціалістам і прихильникам ринку — жодна економіка не витримає... Уряд задовольняє тільки такі умови, які дозволяють втручатися в будь-який закон, знати чи призначити будь-яку урядову особу в країні (окрім Президента і голови Верховної Ради), накладати вето на рішення будь-якого органу держави. Сьогодні потрібні насправді надзвичайні повноваження, закони не пізно. За місяць буде потрібна диктатура”.

Не менш хвилюючі були промови й інших депутатів. Та Верховна Рада так і не ухвалила рішення про надзвичайні вибори та референдум. Депутати доручили Кабінетові Міністрів негайно внести свої пропозиції на розгляд Верховної Ради.

Тим часом страйк, що розпочався в Донбасі 7-го червня, поширився на Кривбас, де вже страйкують 14 шахт.

Крім того, керівники України, за час від початку страйку, прийняли низку закордонних делегацій, в тому числі: міністра оборони ЗСА Леса Еспіна, канцлера Німеччини Гельмута Кола, парламентарну делегацію Росії, урядову делегацію Голландії та Ірану, голову парламенту Ізраїля, французьку військову делегацію, делегації Молдови, Литви і Великобританії. Голова Верховної Ради Іван Плющ вилетів до Туреччини для участі в праці сесії Парламентської асамблеї Чорноморської економічної співпраці.

Профспілки шукають підтримки мас

Київ (УНІАР). — Тут 15-го червня Національна Рада Соціального Партнерства і Незалежності Партії Гірників запропонували створити групи для візиту в різні частини України для переговорів з представниками трудових колективів, які вже страйкують і тих, які погрожують страйками.

Друга конференція профспілки працівників вугільної промисловості 15-го червня рішила підтримати

ПРЕЗИДЕНТ СТВОРИВ НАДЗВИЧАЙНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ КОМІТЕТ

Київ. — Як повідомляв Радіо „Свобода”, Президент України Леонід Кравчук 16-го червня видав декрет про невідкладні заходи для стабілізації соціально-економічної та політичної ситуації.

Згідно з декретом утворено Надзвичайний комітет Кабінету Міністрів для оперативного управління економікою України. Головою комітету призначено Леоніда Кучму — прем'єр-міністра України. До складу комітету увійшли віцепрем'єри, міністри, голова правління Національного Банку та голова Фонду державного майна. Комітет повинен жити заходів для стримування інфляції, стабілізації виробництва, посилення соціального захисту вразливих верств населення тощо. Безпосереднє керівництво діяльністю Надзвичайного комітету здійснює Президент. Центральні органи державної виконавчої влади, що керують недержавною сферою підпорядковані Президенту. Декрет набрав чинності з дня підписання, тобто з 16-го червня.

РОСІЯ ЗНОВУ НЕ ДАЄ НАФТИ

Москва (УНІАР). — Тут 16-го червня на пресовій конференції президент Росії Борис Єльцин заявив, що українського Президента турбує насамперед проблема припинення поставок нафти в Україну. Причинною закриття країн Єльцин назвав неспроможність України платити за нафту. За його словами, паливна проблема підштовхнула рішення проблеми Чорноморської флотії. Заява зроблена напередодні зустрічі президентів Кравчука і Єльцина, яка розпочалася 17-го червня в Москві.

Голова НРУ Вячеслав Чорновіл висловив серйозну стурбованість останньою заявою російського президента. Такі заяви, за словами Чорновола, протирічать етиці міждержавних відносин. Проблеми поставок нафти Росія намагається використати для досягнення політичних цілей. Однак, на думку керівника Руху, розвал економіки в Україні може серйозно ударили і по Росії. Чорновіл виступав за розподіл Чорноморської флотії, але проти винайму Росією Севастополя.

Депутати висловили свої погляди щодо референдуму

Київ (УНІАР). — Тут у понеділок, 14-го червня, після внесення до порядку денного питання про референдум, під час перерви голова Народного Руху України Вячеслав Чорновіл сказав, що на його думку, провина за кризу лягає на Президента і на Уряд, але найбільше на Верховну Раду. „Ця Верховна Рада не готова до реформ і ніколи до них не буде готова, тому тут сидять представники промислового та сільсько-господарського естестволіштва, які самі проти себе працюють не будуть, єдиний вихід — якнайшвидше формувати новий парламент”. На запитання, чи підтримує він ставлення шахтарів до Президента, Чорновіл сказав, що Президент справді на якийсь час самотує від виконавчої влади, але лемати відразу від гілки влади неможливо. Очевидно, для Президента це стало великим досвідом і треба дати йому останній шанс. На думку Чорновола, було б добре, якби адалось зняти питання про довіру Президенту й залучити тільки питання про довіру Верховній Раді. „Але навіщо той референдум, коли Верховна Рада має право призначити нові вибори і після них скласти свої повноваження? Це і дешево, і зручніше. І разом призначити дату виборів голів органів самоврядування місцевого, базового рівня. Та Верховна Рада очевидно ініціюватиме референдум, оскільки це відтягне час і дозволить поставити питання про довіру Президенту. Тут Верховна Рада програє — популярність Президента ще не настільки впала, як популярність Верховної Ради”, — сказав голова НРУ.

Народний депутат України Вітольд Фокін вважає, що Верховна Рада не має права ставити питання про довіру Президенту, не висуваючи при цьому жодних конкретних звинувачень. На його думку, наслідки референдуму дуже

Відновилися ізраїльсько-арабські переговори

Вашингтон. — У вівторок, 15-го червня, тут почалася чергова рунда переговорів про мир на Близькому Сході. У переговорах беруть участь Ізраїль, Сирія, Ліван, Йорданія і делегація палестинців. Ізраїль веде окремі переговори з кожним з чотирьох арабських учасників.

У вівторок, ще перед відновленням переговорів, голова сирійської делегації Муаффік аль-Аляф заявив журналістам, що якщо Ізраїль не погодиться з „арабською інтерпретацією переговорів про мир”, то ці переговори закінчаться нічим, а відповідальність за їх провал ляже на Ізраїль.

За словами М. аль-Аляфа, арабська інтерпретація переговорів про мир на Близькому Сході зводиться до наступного: Ізраїль повинен залишити всі території, які він захопив у 1967 році. „Так записано в резолюції Ради безпеки ООН”, — підкреслює голова сирійської делегації. Однак, підкреслює кореспондент агентства АП Баррі Швейд, „в резолюції Ради безпеки записано зовсім не так”. Вангломовний версії цієї резолюції сказано про „території” взагалі, а не конкретно про „якусь територію”.

Таким чином, якщо Ізраїль покине частину Голанських висот, захоплених після розгрому Сирії та інших арабських країн у Шестиденній війні 1967 року, а не звільнить всі висоти, як того вимагають араби, він не порушить сенсу резолюції. Арабські ж делегати говорять про конкретні території, у тому числі про східний Єрусалим.

„Різниця у трактуванні резолюції Ради безпеки досить істотна”, — сказав кореспондентів АП високоставлений співробітник Державного департаменту. Як повідомив журналістів голова делегації Ізраїля на переговорах зі Сирією Ітамар Рабінович перед початком переговорів у вівторок, його країна „повідомила Сирію про те, що розгляне справу про залишення Голанських висот як елемент мирного процесу”.

У вівторок стало відомо, що Президент Білл Клінтон і сирійський лідер Хафез Ассад обмінялися листами.

У СВІТІ

ШІСТЬ ОСІБ, У ТОМУ ЧИСЛІ ДВОЄ ДІТЕЙ, ЗАГІНУЛИ У ВІВТОРОК РАНО В РЕЗУЛЬТАТІ ПІДПАЛУ ПРИТУЛКУ ДЛЯ БЕЗДОМНИХ, РОЗТАШОВАНОГО В ЦЕНТРІ НЕВЕЛИКОГО МІСТА ЗІГБУРГ НА ДЕСЯТИ КІЛОМЕТРАХ ВІД СТОЛИЦІ НІМЕЦЬКОЇ БОННУ. У НЕВЕЛИКОМУ ДВОПОМІСЬКОМУ БУДИНКУ ПРОЖИВАЛО 40 ОСІБ. СЕМЬО БЕЗДОМНИХ БУЛИ ЧУЖИНЦЬКИМИ ВТІКАЧАМИ. ПОЛІЦІЯ ВІДМОВИЛАСЬ НАЗВАТИ ПІДПАЛ У ЗІГБУРГІ ЧЕРГОВОЮ АКЦІЄЮ НЕОНАЦИЗМІ. В ТОЙ ЖЕ ДЕНЬ НА ПІВДНІ КРАЇНИ, НЕДАЛЕКО ВІД ШВАЙЦАРСЬКОГО КОРДОНУ В МІСТІ ТІНГЕНЕ НЕВІДОМІ ЗЛОЧИНЦІ ПІДПАЛИЛИ БУДИНОК, ДЕ Мешкала родина італійців.

ПОНАД 40 ВІДСОТКІВ ЗАЛІЗНИЧНИХ ВАНТАЖНИКІВ І ТОВАРИНИХ ПОЇЗДІВ У РУМУНІЇ НЕ ВИЙШЛИ В РЕЙС: ЗА РІШЕННЯМ ПРОФСПІЛКИ МАШИНИСТІВ ЛЬОКОМОТИВІВ ПРОГОЛОШЕНО ЗАГАЛЬНИЙ СТРАЙК. У РЕЗУЛЬТАТІ ЦЬОЇ АКЦІЇ ПРОТЕСТУ, ЯКУ МІНІСТЕРСТВО ТРАНСПОРТУ ВВАЖАЄ НЕЗАКОННОЮ, ЯК І ВСІ ПОПЕРЕДНІ, ПАРАЛІЗОВАНИЙ РУХ ПОЇЗДІВ В ПОВІТЯХ КОНСТАНЦА, ГАЛАЦ, ЯСЕСІ, ТІМІШОВА. АДМІНІСТРАЦІЯ РУМУНСЬКИХ ЗАЛІЗНИЦЬ ПОДАЛА СКАРГУ В СУД НА ЛІДЕРІВ ПРОФСПІЛКИ.

У СТОЛИЦІ КАМБОДЖИ відбулася перша сесія парламенту країни — Національного асамблеї із 120 недовибраних депутатів. Вибори в Національну асамблею проходили під строгою національною опостерігачів ООН. У перший день засідання Національної асамблеї її учасники провели голосування, надіславши принца Нородому Сіганука — колишнього монарха Камбоджі — всією повнотою влади, необхідної, щоб вивести країну з політичної і економічної кризи. Як відомо, досі в Камбоджі не затихли окремі спалахи громадянської війни, під час якої особливо завзято зіткнулися радикальні марксистські „червоні хмери” і уряд — ставленники комуністичного В'єтнаму.

РУМУНСЬКА ГАЗЕТА „Свєнєнтул” повідомила, що під час візиту міністра оборони Румунії Ніколае Спірою в Ізраїль досягнуто угоди про модернізацію військово-повітряних сил Румунії спеціалістами ізраїльської компанії „Елбіт”. У свою чергу „Елбіт” підтвердила договір про переобладнання 100 винищувачів МіГ-21 „для однієї чужинської держави”. За останній час кілька МіГів, які є на озброєнні румунських військово-повітряних сил, розбилися під час тренувальних польотів, що свідчить про велику зношеність військової авіації країни. Вартість контракту модернізації військової авіації Румунії становить 300 мільйонів дол., а тривалість контракту — шість років.

ПРЕЗИДЕНТ ЛІТВИ Альгірдас Бразаускас відвідав з чотириденною візитом Францію. Під час візиту Франції він зустрівся з президентом Франції, членами уряду, президентами промислових і торговельних компаній. Після завершення візиту А. Бразаускас відвідав Женеву, де 17 — 20-го червня відбувається щорічний форум Кранс-Монтані. В якійсь частині участь голов держав і урядів європейських країн, керівники великих банків і компаній, представники Ради Європи. Президент Литви виступить з доповіддю про політичні і економічні становище в республіці.

ЦИМИ ДНЯМИ У НАЛЬЧІКУ, столиці Кабардино-Балкарії, відбулася сесія Конфедерації народів Кавказу (КНК). В ній взяли участь делегації, що представляли корінні народи Дагестану, Кабарди, Черкесії, Адигеї, Чечні, Північної Осетії і Абхазії. Основну увагу учасники сесії приділили збройному конфлікту між Грузією і Абхазією, що триває вже 10 місяців. У виступі на сесії президент КНК Муса Шанібов підкреслює, що конфедерація повинна змінити наголос політичної лінії, яку вона проводить. Ця необхідність викликана, на його думку, підвищеною активністю агресивної політики Грузії на Кавказі, спрямованою на відірвання Північного Кавказу від Росії і встановлення над ним власної контролю. М. Шанібов також вважає, що найбільш часом аспекти економічної, торговельної і фінансової інтеграції кавказьких народів можуть вийти на перший план в діяльності КНК.

АМЕРИКАНСЬКА ЕКОНОМІКА ОЖИВАЄ

Вашингтон. — У травні невелике зростання цін на овочі, вживані авта і послуги лікарів та адвокатів були практично повністю урівноважені зменшенням цін на бензину і одяг, в результаті чого рівень споживчих цін у ЗСА піднявся лише на одну десятку відсотка. Нові дані Уряду показують, що стрибки цін на весні цього року, від яких „пахло” близькою інфляцією, були явищем тимчасовим. Темпи інфляції і далі невеликі. Для президента Клінтона це повідомлення стало приводом перервати досить довгу мовчанку на тему економіки.

Виступаючи у вівторок, 15-го червня, на пресконференції в Білому Домі, Президент підкреслює, що „сприятливі новини підтверджують нас в прийнятті урядового пакету економічних пропозицій, бо це дороге”. Президент повторив, що його програма „честна, вона передбачає зменшення дефіциту і збільшення капіталовкладень в майбутні роки”.

Клінтон і його оточення приписують добрі новини своїм зусиллям: хоч плін зменшення дефіциту бюджету це не прийняття, одна його поява у Конгресі, на думку Президента, втримала на низькому рівні позичкову ступінь і тим самим по-могла пробудити від сплячки ринку нерухомості і ряд галузей промисловості.

Але ці ж самі новини і вплив на їх Адміністрацію можна пояснити інакше. Опоненти з табору республіканців так і роблять: на їх думку, всі так сильно налякали плани Президента збільшити податки і тим самим залишити промисловість без військових засобів, що банки вирішили не збільшувати свої ставки на кредити.

Як би не пояснювали вплив Президента на економіку його прихильники і його опоненти, травневі показники, оприлюднені Департаментом праці ЗСА, вселяють оптимізм — практично всі основні показники американської економіки поліпшилися.

В АМЕРИЦІ

І-ГО ЛИПНЯ КІНЧАЄТЬСЯ термін тимчасової конгресової заборони випробування ядерної зброї. З цього приводу цілий ряд демократичних конгресменів розпочали посилену акцію проти плану Уряду президента Білла Клінтона відновити ці випробування ядерної зброї. У зазначеному плані говориться про те, щоб ЗСА та Великобританія провели дев'ять підземних вибухів у Неваді ще перед 1996 роком, бо тоді уряд ЗСА зможе ввести в життя цілковиту заборону випробувань ядерної зброї.

У ВІВТОРОК, 15-ГО ЧЕРВНЯ, в Метрополітальній лікарні в Гостоні помер колишній губернатор Техасу Джан Коналлі. Протягом своїх 76 років і бурхливої політичної кар'єри, Дж. Коналлі був важливою особистістю в Республіканській та Демократичній партіях. На початку своєї політичної кар'єри він був протеже Ліндона Джансона та під час урядування президента Джона Кеннеді виконував обов'язки секретаря морської піхоти. Змінюючи в 70-их роках партію він приєднався до урядування президента Річарда Ніксона, був секретарем Державного скарбу. Як губернатор Техасу в першому році свого урядування 22-го листопада 1963 року, ідучи в автовій кавалькаді з президентом Дж. Кеннеді, був поранений. Він завжди був політиком на висоті своїх завдань, чим зловив собі прихильність обидвох партій, до номінації на президентського кандидата включно.

ДЛЯ ПРЕДСТАВЛЕННЯ СЕБЕ в кращому світі перед народом президент Білл Клінтон виступив у вівторок, 15-го червня, на пресовій конференції, де намагався аскравами барвами розмалювати перших шість місяців свого урядування. Він підкреслював кілька речей, що ці перших пів року він агресивно та, на його думку, в більшості успішно намагався оживити керування державою. Він цілком згодував будь-яку критику про його нерішучість у багатьох випадках і старався представити себе як лідера світового масштабу, якого карають за рішучі потягнення вдома та за кордоном.

ВАШИНГТОН ПОВІДОМИВ уряд Ізраїля, що найближчим часом військової закупівлі в ЗСА будуть здійснювані лише через Департамент оборони. З прямими закупівлями зброї Ізраїля в американських фірмах буде покинено. Причиною цього є те, що представники Ізраїлю були замішані у величезному скандалі з хабарами. Американські фірми не скупилися на мільйонів подарунків, щоб забезпечити собі замовлення з Ізраїлю.

ПІСЛЯ ШЕСТИМИСЯЧНОЇ ВЛАДИ Уряду президента Білла Клінтона з усіх департаментів намагаються переорганувати всіх і вся про великі досягнення цієї Адміністрації. Після пресової конференції самого Президента виступив секретар Державного департаменту Воррен Кристофер, намагаючись перекопати свій дипломатичний корпус у тому, що Уряд президента Б. Клінтона є спроможний бути провідником світу. З цього приводу він розіслав телеграми всім амбасадорам ЗСА, подякувавши кілька важливих досягнень. У зазначених телеграмах з 7-го червня В. Кристофер визнає, що Президент мав повільний початок в закордонній політиці, але це все через проблеми оділені від уряду президента Джорджа Буша і тому мусів „плисти по небезпечних водах кожного континенту”.

ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ летунських збройних сил ЗСА заявили, що їхнє слідство дійшло до закінчення, що генерал летунства Герольд Кемпбелл висловився зневажливо про президента Білла Клінтона та муситиме за свої слова відповідати перед відповідними військовими властями, що може закінчити його військову кар'єру. Його безпосередній начальник ген. Роналд Ейто виключив можливість військового суду, однак підтвердив, що ген. Г. Кемпбелл отримав письмову пересторогу.

СЕНАТОРИ ОБИДВОХ ПАРТІЙ передбачають, що схвалення номінації судді Рут Бейдер Гінсбург до Верховного суду ЗСА на 107-го судді відбудеться без жодних перепон. Це після того, як номінація відбула цілий ряд членств в Капітолію.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda (201) 434-0237 FAX (201) 451-2200

Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
USA members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to Svoboda

Postmaster: Send address changes to:

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 Fax (201) 451-2200

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Переплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00 на 3 місяці — \$12.00
Для членів УНАОУ \$15.00 річно. За зміною адреси — \$1.00
Чек, грошові перекази виставляти на Svoboda

P.O. Box 134

Jersey City, N.J. 07302

Канцлер Г. Коль в Україні

Німечкий канцлер Гельмут Коль займає в історії своєї батьківщини місце поруч із двома своїми великими предками: „Записаний канцлер“ Отто фон Бісмарк з'єднав 20 незалежних королівств і князівств в одну зфедеровану державу під скіптром династії Гогенцоллернів. Канцлер Конрад Аденауер перевів з французьким президентом генералом Шарлем де Голлем замирення цих двох історично ворожих країн і побудував фундамент під створення цілком іншої політично-мілітарної конфігурації сил в Європі і всьому широкому світі. Г. Коль став архітектором новітнього історичного з'єднання двох у Другій світовій війні роз'єднаних частин. Коли провалився Берлінський мур, що його німці називали „муром ганьби“, Коль перебував з відвідинами у Варшаві. Почувши вістку про провал „мuru ганьби“ — негайно перервав ті свої відвідини, вернувшись до Німеччини і розпочав працювати над з'єднанням Німеччини. За постановою Потсдамського мирного договору — з'єднання Німеччини могло відбутися тільки за згодою від чотирьох переможних держав. ЗСА, Великобританія і Франція погодилися, СССР за владі Михайла Горбачова горойжився і Коль мусів перекупити його велетенською сумою грошей.

Новітня історія України записала у 1918 році Берестейський мир, перший, який відкрив Україні двері на Захід, до Австро-Угорщини, Німеччини, поруч із Болгарією і Туреччиною. 12-літнє панування Адольфа Гітлера з його Третім Райхом принесло трагедію однаково Німеччині, як України. Історична Немецька злікувала однаково Гітлера, як Сталіна. Г. Коль знає, що таке комунізм. Коли він склав у минулому тижні офіційні відвідини Україні — він по нинішній день не зумів злікувати комуністичного режиму у Східній Німеччині з її 16-ма мільйонами мешканців. Ні один із західних лідерів не знає так добре проблематику Східної Європи, як саме Г. Коль. І правильно державна верхівка України привітала й гостювала Гельмута Коля та його почет як нікого іншого, — почавши від привітання на лєтовіщі, куди назустріч гостеві виїхали прем'єр Леонід Кучма, міністер закордонних справ Анатолій Зленко й інші високі урядовці. Розмови з Президентом Леонідом Кравчуком, прем'єром Кучмою та фахівцями економістами з обох сторін — переступали межі куртуазного церемоніалу. Коль одверто признав на пресовій конференції, що демократична державна Україна потрібна Німеччині. Знаючи обставини у Східній Європі він, Г. Коль, ствердив, що в інтересі і Німеччини й України лежать добрі взаємини України й Росії, — бо вони гарантують мир та спокій, потрібний розвитку країн, внутрішнього ладу й можливості економічної співпраці.

Сучасна Німеччина нараховує 90 мільйонів душ і є — після Росії — найбільшою великодержавою своєю територією. Економічно — Україна, Росія, Польща — переживають важку економічну кризу, — Німеччина є однією із семи найбільш у світі упрямисловлених і найбагатших країн. В інтересі Німеччини лежить впорядкування, політично й економічно, сильна Україна, бо це потенційний обшир експорту німецьких промислових виробів. Сьогодні Україна бідна, — Німеччина була теж поруйнована й винищена і Першою і ще більше Другою світовими війнами. Відбувалася за руїн (головно завдяки американському „планові Маршала“), і сьогодні суперничать своїм промислом з Америкою і Японією.

Відвідини Гельмута Коля в Україні — це добра подія. Це доказ близького зацікавлення Україною демократичним Заходом. Це ще один доказ збільшування і зацікавлення взаємин України зі зовнішнім світом, у даному випадку з європейським Заходом. У 1918 році Німеччина дивилася на Берестейський мир, як на „Брот-Фріден“ — мир потрібного німцям хліба. Тепер ситуація інша, конфігурація сил інша. Україна все ще куди-куди слаба. Але це перехідна стадія. Усі ознаки вказують, що йде до крашощу. Як би так не було — не було би Гельмута Коля у Києві.

МИНУЛОЇ НЕДІЛІ Президент і Гілларі Родгем-Клінтон гостили сотні журналістів на травняках Білого Дому щоби планово започаткувати країні спілкування. Однак, вже 18 Годин після того „медового місяця“ все закінчилося свіжою невдачею. При повідомленні про найменування Р. Гілсбург до Верховного суду, на питання одного з кореспондентів Президент не відповів, з обуренням попросився і відійшов, закінчивши в той спосіб пресову конференцію.

Патріарх Української

Православної Автокефальної

Церкви Мстислав, світське

ім'я Степан Скрипник, який

11-го червня ц. р. помер

на 95-му році життя, був

увесь час своєї довгої

життєвої мандрівки безупинним

активістом. Небіж Симона

Петлюри згадував його завжди

з пієтетом. Маючи 19 років — вступив

до Діючої Армії УНР. Після

падіння УНР в Республіку

переселився на Волині. Зактивізувався

у ділянках шкільництва і церковних справ.

Як посол Варшавського союму

виступав проти нищення

польських православних —

колись греко-католицьких —

церков на Холмщині і

наразився волинському воєводі

Генриху Юзефському за різкі

виступи в оборону польонізованого

українського шкільництва. Належав

до вузького кола довірених осіб

Андрія Лівицького, президента УНР

в екзилі. У домі Андрія і Марії

Лівицьких я познайомився із

пізнішим Патріархом і те наше

знайомство перетворилося у

приятельство, що була для мене

найбільшою честю. Була два роки

молодший від мене.

У перших днях Другої світової

війни німецька бомба вбила на вулиці Львова

його дружину. Дати його висвячення

та підписання до стану архієпископа й

митрополита — малаважко і вони

забулись. Незабутнім залишиться

його подвиг організаторський

та талант, його подвиг гідний

активізму духовника, грома-

Іван Кедрич

ПАТІРІАРХ УПАЦ МСТИСЛАВ

днина й культурного дітя. На цьому місці мав я вже нагоду твердити, що Митрополит УПЦеркви в Америці був для неї Мужем Провидіння. Збудував величаву Церкву-Пам'ятник у Бавнд Бруку, заснував там музей, цвинтар, який став уже своєрідним Пантеоном українців діаспори, творив культурний центр з величавою бібліотекою, заснував у Нью Йорку друкарню, де видрукував десятки книжок, з альбомним виданням Євангелія у провіді, єдина в одній церкві Церква, громади і культури. Уродженець Полтавщини — мріяв про відродження української державності і коли ця мрія чудом здійснилася — негайно поспішив туди. Відновив знищену більшовиками автокефальну Православну Церкву і на її першому Синоді став її Патріархом. Був час, що Україні грозила релігійна сварка, грозила анахронічна лавля душ. Цього не робив і цьому не сприяв Патріарх, який був скрупиством і в справах релігії та українським державним мужем. Це робили маленькі людиці пігмеї, які не досіли до наших історичних діл. Він ніколи не був релігійним сектантом.

Коли в минулому році відбулося урочисте перевезення мощі Патріарха Йосифа Сліпого з Риму до Львова і переполохання його у

крипті собору святого Юра, Патріарх Мстислав взяв у цьому святочному акті участь. Уряд України дав військовий літак для перевезення домовини з Риму, військове українське втримувало лад на площі святого Юра, куди лінув мільйон осіб, прибув у Києва Президент Леонід Кравчук, який розцілювався з Патріархом Мстиславом та виголосив прегарну промову. Прилетів з Канади Митрополит Максим Германюк — тільки з Америки не було ні одного владика. Чув я, що один із владиків виправдувався, що це робили патріархальники і його не запросили. Хто кого і коли запрошує на похорон? Патріарх Мстислав, православного „духовника“, ніхто не запрошував, він сам уважав за свій обов'язок вшанувати колишнього Митрополита Львівської Архієпархії, Кардинала і визначеного — не Апостольською Столицею, а вірними Української Католицької Церкви Патріарха, Ісповідника Віри.

Покійний Патріарх Мстислав не мав легкого життя. Поруч із твердою рукою провідника — він мав хист дипломата лагодити суперечки і зберігати лад у Церкві, головою якої був, бо втішав величезним авторитетом. Знеможені не дугами — не був уже всилі

сам ходити, — його возили, але він не перестав бути активним у своєму понад 90-річному віці житті та прикований до крісла, як колись був прикований до крісла Слуга Божий, Митрополит Андрей. Нема сумніву, що не так оті кількості підпорядкованих до Києва, по дев'ять годин в літаку туди й назад, як прикроші, що їх мав від інших Православних Церков, приспішили його відхід.

Патріарх Мстислав залишиться світлою постаттю не тільки в одній історії Православної Церкви. Він записаний у цій історії поруч із Митрополитом Петром Могилою, як творець української культури. Маленька ілюстрація його сентименту до науки, до культури: багато років тому, коли був Митрополитом з осідком у Бавнд Бруку, знайшов час, щоб прибути до Нью Йорку на посвячення новокупленого дому Наукового Товариства ім. Шевченка і перевів той акт посвячення разом із єпархіальним Списком УКЦ, Владикою Василем Лостеном. Пов'язаний психічно з колишнім Державним Центром УНР в екзилі — прибув на останню ліквідаційну сесію УНРади, яка відбулася у великій залі Осереду Української Культури в Бавнд Бруку і на поминальну трапезу. Бо це був Владика-Громадянин.

Доземний поклін тіням Твоїм Достойний і Дорогий Владико!

Д-р Юліан Мовчан

Лікувати чи не лікувати?

(Газета „Народне здоров'я“, Львів)

Вищезгадана газета в числі за січень цього року подала цікавий репортаж, із змістом якого напевно буде цікаво і корисно познайомитися також читачам нашої діаспори. Автором репортажу чи статті п. з. „Полігисти страждання“ є проф. Д. Луцик, який працює як терапевт-гематолог (фахівець від захворювань крові) понад 50 років. У статті він пише:

„Студент другого курсу Львівського Політехнічного Інституту Олексій Шевченко, 18 років, захворів у перших днях липня 1990 року. Аналіз крові виявив гострий лейкоз. Це — один з варіантів гемобластозів (синоніми — лейкоз, мієлоз, білокрів'я, рак крові). „Схвильовані мати і родичі 10-го серпня 1990 року госпіталізували хворого у Всеосозний гематологічний науковий центр у Москві.“

„Як бачимо із виписки історії хвороби, — пише далі проф. Луцик, — Олексій лікували до 4-го грудня (148 діл). Тут було зроблено всі відомі в світовій практиці аналізи і застосували адекватне інтенсивне лікування на рівні світових досягнень. А після повернення додому він продовжував лікування згідно з рекомендаціями ВГНЦ. Але незважаючи на все, прогноз недуги Олексія залишався безнадійним... Тоді члени його сім'ї, видно, повірили декому з людей, що американська „чудо-медицина“ та її лікарі можуть вилікувати все що завгодно, за допомогою засобів масової інформації звернулися до громадян та організацій, щоб вони допомогли зібрати необхідну суму доларів для продовження лікування Олексія в ЗСА.“

„Пожертви від організації „Милосердя“ та окремих громадян склали кілька сот тисяч доларів. Мати з сином полетіли до Нью Йорку. Лікування там тривало кілька місяців. Було застосовано все відоме у світовій практиці, щоб зберегти життя хворому. Але результат виявився невтішним... Лікарі сказали його родині — повертайтеся додому, аби хворий зміг розпрошати з родичами. Повернувшись, Олексій перебував під опікою лікарів консультативної поліклініки при Львівській філії Київського Науково-Дослідного Інституту гематології. Додому, тобто, до Львова, його привезли в шинковій труні...“

Проф. Луцик додає, що в Нью Йорку лише за один день лежання в ліжку в лікарні беруть 620 дол., не кажучи вже про оплату за інші процедури чи операції. Наприклад, встановлення трубки в артерію долішньої кінцівки при хворобі Лерша (непроділивість) ще в 1973 році коштувало 160,

000 дол., а за деякі операції (наприклад, операції серця) здирають ще більше.

При цій нагоді хотів би тут згадати про один лист, якого недавно отримав автор цих рядків щодо лікування тієї самої недуги крові — лейкоз. Прочитавши в районній газеті уривок з нещодавно перевиданої в Україні моєї книжки спогадів — „Незабутні і непрості“, зовсім невідомі мені особи зі села Головини, Черняхівського району на Житомирщині — Григорій Манько та його дочка — Раїса Горбачова (але не подумайте, що вона є дружиною відомого всім нам Михайла Горбачова) звернулися до мене в справі допомоги в лікуванні семірічного Тарасика, сина Раїси. Вони пишуть, що в наслідок чорнобильської катастрофи Тарасик захворів на лейкоз. Хоч він пройшов курс лікування в київській клінічній лікарні ч. 14 і там його стан нібито покращав, проте від листопада минулого року його стан знову погіршився, тому він вже шостий місяць перебуває на повторному лікуванні в тій самій лікарні. Нарешті, лікарі дійшли до висновку, що аби вилікувати лейкоз в того хлопця і тим самим врятувати йому життя, йому потрібно зробити операцію пересадки кісткового мозку, яку тепер роблять в ЗСА, Німеччині та Ізраїлі. Але оскільки така операція дуже коштовна, вони звертаються до мене з проханням, щоб я організував збірку фондів серед людей доброї волі і щоб тим самим можна було фінансувати лікування Тараса в Америці.

Очевидно, я негайно відповів на розпачливий лист діда та мамі нещасного Тарасика. Я відповів їм, що навіть, якщо я взявся за такий збір грошей (чого ніколи в своєму житті мені не доводилося робити) і який потрібні гроші було зібрано, то і в такому випадку жоден лікар не дасть запевнення, що така операція буде успішною і таким чином вдасться врятувати життя їхньому синові та внукові.

Свою статтю проф. Д. Луцик закінчує таким, на мою думку, цілком обґрунтованим висновком:

„Роздуми про сумну історію хвороби Олексія Шевченка і мій великий лікарський досвід спонукали мене написати ці рядки. Хочеться порадити хворим та їхнім родичам добре і виважено задуматися: чи варто додавати додаткових переживань і незручностей поїздки на чужину? Адже, на превеликий жаль, в термінальних стадіях нам залишається тільки третя надія: полігисти страждання приречені на смерть особи“...

Передмову англійською мовою написав Мирослав Дяковський і це корисно для видання, що дещо пом'якшує англійською мовою, бо то заохочує тих, що мають труднощі у засвоєнні текстів. Про обширну наукову аналіз поетичної творчості Ірини Сенік докладно написала Аріадна Стебельська, де висвітлює особливості поетичного стилю поетеси. Поеті талановито переклала Христина Борсук англійською мовою, передаючи лірику віршів Ірини Сенік, що поміщені поруч українських текстів.

Привертає увагу частина — ескіз моди, що в альбомі займає 48 сторінок, тобто 48 моделей, бо на кожній сторінці інший модель, інше приміщення вишивки, та інший кольоровий взір при ньому. Взорі укладу талановитої мисткині Ірини Сенік наскрізь оригінальні, що в загальному базуються на народних мотивах, виконані технічними засобами хрестика і стеблівки. Широких узорів обмаль. Найширший має 68 хрестиків, а найменші — п'ять — дев'ять, і дрібніші повторюються декілька разів на тому самому моделі. На всіх моделях вишивки вжито

(Закінчення на стор. 4)

Наталія Годилівська

Київ

ПОЛЬСЬКИЙ ПЕРІОД КИЇВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

мати рівень вищої школи. Але зважаючи на потужний викладацький склад, цар вирішив створити на базі ліцею університет — 8-го листопада 1833 року урядовим указом, а урочисте відкриття новоствореного університету відбулося 15-го липня 1834 року.

Як стверджує автор книги „Поляки в Київському Університеті“ Ян Габіс, саме від 1834 до 1839 року тривав „польський період“. Викладали майже виключно поляки, колишні вчителі Кременецького ліцею, а також професори ліквідованого Віленського університету. Тільки вкриття 1839 року тасмної організації, очолюваної Ш. Конарським, дало царській владі нагоду усунути з університету всіх викладачів польської національності. Однак, на кількість студентів це ніяк не вплинуло. Якщо в першому році існування університету було зареєстровано 62-ох польських студентів (31 католик та уніяти й 28 православних), то через десять років з 320-ох студентів — 163 поляки, а в 1853 році загалом було 1964 студенти, в тому числі 507 поляків. Але цікавіший не склад студентів, а суспіль-

но-політичний рух серед молоді.

Уже у 1836 році поставилися підпільна група як першості майбутньої організації. У червні 1837 року з ініціативи Конарського створено в Бердичеві „Союз польського народу“, а тасмна група молоді в Києві стас кліткою цієї організації. У зв'язку з ув'язненням у Вільні в 1838 році Конарського, повсюди проходять арешти, які не обминають і Києва. Тут затримано 115 осіб, у тому числі 34-ох студентів-поляків.

Після розгрому польське студентське політичне життя починає формуватися організаційно і програмно під впливом революційних подій весни 1848—49 років. Студентський політичний рух значно розширюється, охоплюючи майже всіх студентів. Але михайлівська реакція 1849—55 років привела Київський Університет до повного занепаду. Лише поразка царської Росії в Кримській війні 1855 року та смерть Миколи I сприяли новому політичному клімату, який своєрідно вплинув на атмосферу в Київському Університеті.

Розкол на початку 1861 року в єдиний доти органі-

зації на польську та українську частини намагалася використати царська влада, що й і вдалося. Як це не парадоксально, до складу польської організації входили українці, і навпаки. Першою окремою українською організацією було засноване у 1864 році Кирило-Методієвське братство на чолі з М. Костомаровим і Т. Шевченком, членами якого були в більшості студенти університету (два поляки).

За спогадами польського історика Милковського, організаціїні контакти між поляками і студентами-українцями, яких звали тоді „задіпнянськими італійцями“, почалися 1847 року. Відтоді існували два нелегальні студентські русли: польське й українське. Вони підтримували один з одним близькі зв'язки. В університеті панувала революційний дух. Атмосферу серед молоді характеризують у певній мірі зізнання студента А. Андруцького на допиті у третьому відділенні у справі Кирило-Методієвського братства: „...в Київському університеті існує ніби епідемія політичності: майже всі студенти захоплені думками про державне перетворення і серед багатьох є проєкти різних конституцій.“

Вплив поляків-студентів на розвиток і поширення української національної

(Закінчення на стор. 3)

Іванна Зельська

ПРО ВИДАННЯ „БІЛА АЙСТРА ЛЮБОВИ“

Ми є свідками гігантного цілого українського народу в Україні з північним сусідом наших земель за вікову самобутність України — нашої батьківщини. Довгі століття збройного спротиву не унічувалися успіхами і зло в нашу некористі перемало.

Гасло „Іну зброю куй!“ знаходило і знаходить послідовників у кількох галузях мистецтва, щоб рятувати Україну від цілковитого духовного зубожіння. Ми втрачаємо державність, частину території, майже українську мову, відношення до Бога та його святих заповідей, народне мистецтво загнано до музеїв на збереження пошкоди, а народну ношу і вишивку в Україні витиснено з ужитку.

Талановита поетеса і мисткиня Ірина Сенік, рівночасно пламенний патріот, взялась вишивку захистити і примістити до сучасного верхнього одягу жінок. Хоч вона не перша в цьому змаганні, а вишивку у Канаді давно посіла почесне місце, все ж таки, це її подвиг.

Кілька слів про Ірину Сенік. На 19-му році її життя, коли вона була студенткою університету, її заарештували, суджено, заслано до трудових концтаборів Сибіру — разом на 35 років позбавлення волі, які вона серед понижень, знущання, голоду й холоду перебрала, але не втратила любові і патріотичного настанлення до свого народу і його культури. Потайки вона там складала короткі віршовані строфи, та орнаментовані прикраси

народної вишивки. Там навчилася вишивати від старої віком ув'язненої і засланої монахині, та не маючи ніток до вишивання прийшлося висмикувати нитки зі своєї власної хустки і спідниці, а замість голки уживати риб'ячі ости. Глибока віра у Всемогучу опіку Божу та перемогу правди над злом, допомогли їй пережити той такий хрест випробування. Вернувшись на волю з підірваним здоров'ям взялась кувати іншу зброю — приготавляючи вицільний мистецкий її дорібок — у висліді масою з допомогою добрих людей непересічне видання „Біла айстра любови“.

У 1988 році Христина Болюбаш зустрілася з Іриною Сенік у Львові й перевезла на Захід цінний матеріал на збереження перед можливою конфіскацією більшовиками. Переданий матеріал був дуже цікавий, навіть рідкісний, що варту було його використати. Жіноцтво Ліги Українських Католицьких Жінок Канади (ЛУКЖЖ) при парафії св. Димитрія у Етобіко переконане і заохочене Х. Болюбаш та їхніми душпастирями зацікавилася здобутим матеріалом. Створився окремий комітет, розібрано функції до виконання проєкту, де допомагало багато посторонніх осіб. У висліді масою чудове книжкове видання „Біла айстра любови“ — це збірка віршів, вишивок, та зразки для сучасного примінення вишивки на жіноччх сукенках. Видання призначене для вшанування жінок-піонерок з нагоди 100-ліття поселення українців у Канаді 1891—1991.

Сміло можна ствердити, що ЛУКЖЖ при тій парафії усього й успішно працює, та може іншим відділам цієї організації послужити добрим прикладом до наслідкування та вкалення своєї лепти на збереження української культури на поселеннях.

Видання започатковує Ірина Сенік пам'яттю про

„Прохаєш
продиктувати
тобі перепис моїх
галушок з часником?
По телефону?!
Доню, тоба мот,
цей дзвінок через
океан може тебе
фінансово знищити!“

„Не турбуйся, мамо!
Мої телефонні
розмови з Україною
тепер коштують на 15%
дешевше – я вибрала
програму економії
AT&T Special Country™!
Отже, диктуй, а я тобі
відповім переписом
американського
тирога з яблуками...“

ТЕПЕР МОЖНА ДЗВОНИТИ ЧАСТІШЕ, ДЖЕРКОТАТИ ДОВШЕ, ПЛАТИТИ МЕНШЕ!

Будь-яка країна за вашим власним вибором.

Економічна програма AT&T Special Country™ пропонує 15% знижку на міжнародний телефонний зв'язок з тією країною, котру ви назвете. Ви назвали Україну? Чудово! Тепер вам потрібно лише сповістити нас про ваше оце рішення, та програма економії AT&T Special Country почне працювати для вас. Немає нічого простішого, усього один дзвінок.

З тієї самої хвилини кожний ваш дзвінок до рідних та близьких буде приносити вам помітну економію.

Та, певна річ, швидкий, виразний та безперебійний зв'язок, котрий мільйони наших клієнтів вже звикли одержувати від AT&T.

Будь-який день тижня за вашим розсудом.

Ніякої щомісячної оплати. Ніяких вступних внесків. Достатньо лише сповістити AT&T про вашу „Особливу країну“ та почати щадити по 15% від базової вартості усіх міжнародних дзвінків, зроблених без допомоги оператора AT&T. Тепер вже можна дзвонити ощадно від понеділка до понеділка!

Будь-який зручний вам час доби.

Вдень чи вночі, 24 години на добу, можете зберігати гроші на міжнародних розмовах з близькими та любимими вами людьми. Дзвони та балакай! Хоч би й про галушки. Чому б ні? 1 800 367-9806, Ext. 121. Безкоштовний дзвінок по телефону, та програма AT&T Special Country™ почне економити вам гроші.

Відзначення річниці Чорнобиля у Баффало

За старанням місцевого відділу Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля, 25-го квітня 1993 року у всіх українських церквах відправлено Панахиду за душі жертв цієї найстрашнішої у світі ядерної катастрофи. Відзначили цю річницю також обидві українські радіопередачі в Баффало.

Дня 23-го травня наш відділ, під головуванням мігра Івана Рижка, організував обід з доходом, призначеним на поміч дітям-жертвам Чорнобиля. Його організатором займався Зенон Боднарський, який доклав багато праці, щоб та трагічна подія глибоко усвідомилася нами, особливо молодим поколінням. Участь брала дітвора „Рідної Школи“ — на радість численній публіці. Присутніх було до 300 осіб.

Програма почалась о год. 11:30 ранку, у парафіяльній залі української автокефальної православної церкви св. Тройці в Баффало. Програмою провадив Зенон Боднарський, зазначивши, що голова товариства Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля є відсутній, бо виїхав в Україну.

Він сказав, що цієї страшної чорнобильської трагедії ніхто вже не може скасувати, ми мусимо з нею жити, однак усі ми можемо і повинні допомагати жертвам

чорнобильської катастрофи, і тому, власне, ми тут сьогодні зібралися. Відтак висвітлено фільм „Доставка дев'ятого з черги транспорту медичного приладдя і лікарств для жертв чорнобильської катастрофи“.

А потім почався обід. Господарі подавали і все доварювали — бо ж тільки гостей не сподівалися. Як вони вив'язалися, не знаю, але все закінчилось щасливо, і всі були задоволені.

Найбільшу радість викликав виступ дітей „Рідної Школи“, який приготував Орест Самець зі Сан Кетрінс, Канада. Танцювали старші діти, молодші і зовсім маленькі під оплески захопленої публіки.

Під час цілої імпрези продавалися сорочки і шапки з написом „Чорнобиль“, які люди радо купували.

На закінчення програми — тягнення лотів з лотерії, квитки на яку продавалися раніше.

„Добрий обід на добру ціль“, можна сміло сказати, закінчився з великим успіхом.

Чистий дохід з імпрези, 2,662 дол. переслан до централі, на закуп найбільш потрібних речей для дітей-жертв Чорнобиля.

Ірина Лаврівська.

Про видання...

(Закінчення зі стор. 2)

дискретно й оригінально з приміненням на деяких свобідно занедаючих кутасках. Переважають зори геометричні у двох-трьох кольорах.

Ірина Сеніх примінила на моделях вишивку з умілостю, розуміючи глибоко її декоративність. Зори, що їх вона виконувала „не забиті“, а легко прозорі, що надають достойності і елегантності моделям. Не подую докладнішого їх опису, але заохочую набути книжку „Біла айстра любови“ та нею користуватися.

Від нас усіх належить признання членкам ЛУКЖК при церкві св. Дмитрія в Етобіко за їхній розумно вибраний і здійснений проєкт видання праці талановитої українки, що цим випуском гідно вшановує жіноцтво-поборерок з нагоди святкування 100-ліття поселення українців у Канаді.

Прокситувальниця моди Марія Рипан допомогла проєктовані авторкою моделі, дещо усушені для теперішнього примінення на нашому терені й у висліді з'явилось 27 гідних послідовниць у сукнях прикрашених вишивкою, що вже кількаразово їх демонстрували, та закріплені фотом у виданні. Обидва панотці о. парох митрат Іван Татарин і о. Тарас Лозинський — духовний дорадник ЛУКЖК відділу отримали священні ризи, що їх вишила Ірина Сеніх. У згаданому виданні наглядно і вичерпно згадано всіх, хто причинився до успішного поширення української вишивки. Там і фотографія самої авторки, а взір з її близьки приміненні на верхній обкладинці видання.

Книжка — Альбом „Біла айстра любови“ — Ірини Сеніх вже є на полицях книгарень і варт, щоб вона скоро знайшлася у руках тих, хто хоче виглядати оригінально і принадно.

Українська Капеля Бандуристів ім. Т. Шевченка та Товариство Українських Бандуристів оголошують

ДЕСЯТИЙ КОБЗАРСЬКИЙ ТАБІР в ЕМЛЕНТОНІ

від 8-го до 22-го серпня 1993 р. на оселі Всіх Святих УАПЦ в Емлентоні, Па.

До інструкторського складу входять: Олег Махлай (заступник диригента УКБ), Остап Стахів (заслужений артист України, інструктор Львівської консерваторії), Юліан Кистяк та д-р Марко Фаріон.

За дальшими інформаціями:

KOBZARSKA SICH c/o Dr. MARKO FARION
2663 Haverhill, Warren, MI 48091, tel.: (313) 755-2443

Наукове Товариство ім. Шевченка в Нью-Йорку

запрошує членів й українське громадянство на

ДОПОВІДЬ ДО ПРОБЛЕМ СУЧАСНОГО ТЕАТРОЗНАВСТВА В УКРАЇНІ

яку виголошать

Наталія Кузякіна

професор театрознавства у Петрограді, визначний автор підставових праць про український театр і драму (зокрема про Лесь Курбаса і Миколу Куліша)

Ірина Волицька

працівник Інституту Мистецтвознавства у Львові що відбудеться

у понеділок, 21-го червня 1993 р. о год. 6-й веч.

в домі НТШ в Нью-Йорку

Четверта авеню, ч. 83, між 9-ою і 10-ю вулицями
Після доповіді кав'я і солодке.

УПРАВА НТШ

ЩЕДРО ЖЕРТВУЙМО НА УКРАЇНСЬКІ АМБАСАДИ!

Фундація Піддержки Дипломатичних Представництв України

просить

висилати чеки на Фонд Українських Амбасад до існуючих вже льокальних громадських Комітетів, або до бюро головного скарбника на нижчеподану адресу:

Foundation in Support of Diplomatic Missions of Ukraine, Inc.

209 B Grand Ave.

Rutherford, N. J. 07070

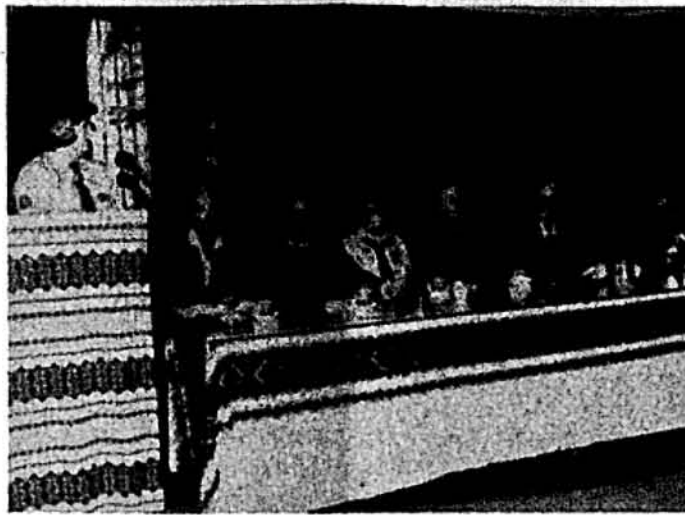
Tel.: (201) 939-6305.

Чеки виписувати: „Ukrainian Embassy Fund“.

Fax: (201) 939-6305

В Нью-Йорку до кредитівки „Самопоміч“ при Другій Авеню під контом ч: 17861-00..

Пластуни й сумівці вшанували свого мецената

На вчорі вшанування мецената молодіжних організацій Стефана Янківського промовляв провідник осередку СУМ Мирося Підгірна

1946 році з місцем осідку у Вінніпезі.

Доповнив цей короткий життєпис особистими спогадами Олесь Мельник. У Вінніпезі С. Янківський одружився з Марією Рудею і молоді подружжя організувало першу українську м'ясарню, яка впродовж років виросла у поважне підприємство.

З короткими привітаними виступали від Шевченківської Фундації — Л. Баняк, від КУК, за несприятливих умов Дмитришина, привіт від президента О. Романова відчитала С. Качор. Офіційну частину переплітали виступи молоді, декламував маленький А. Семонюк, а малі суменята відповіли на пісні, одна з них власного укладу, „коломийки“.

Пластові юнаки також записали пісні своєї таборної „творчості“. На закінчення програми сестри Олеси і Андрія Чучмані (новачки) виконали дві пісні під власний акомпанімент гітари, всіх молодих виконавців присутні нагородили щедрими оплесками.

Від вінніпезького відділу СУМ ім. Гасина-Личаря, з привітом і коротким висловом подяки, виступила го-

лова осередку Мирося Підгірна. Вона у своєму слові зазначила: „В сьогоднішньому світі роль українських молодіжних організацій дуже трудна. Крім праці над вихованням характеру та засвоєнням практичних вмілостей, роль української молодіжної організації є відстояти впливи доколішнього світу, чи навіть перебороти їх, щоб прищепити чи посилити в дорослої українській молоді національно-патріотичну свідомість і морально-релігійні цінності. Молодечі організації не є заробітковою, а існують завдяки добровільній праці своїх членів та фінансовій допомозі своїх прихильників, які мають виробити для їх потреб. Таке вироблення до потреб української молоді виявив наш дорогий приятель, добродій-меценат Степан Янківський. Своім княжим даром, який є гідним до наслідування, він забезпечив важливу працю молодечих організацій СУМ і Пласт — сьогодні й на майбутнє“. Після цього Мирося Підгірна від Краєвої Управи СУМ передала С. Янківському на пам'ятку грамоту почесного членства та вирізьблену ембле-

Видатний православний богослов в Інституті ім. митр. Шептицького

Оттава. — Дня 23-го квітня з рамени Інституту Східнохристиянських Наук ім. Митр. Андрея Шептицького при Університеті св. Павла в Оттаві відбулась доповідь Владимира Калісто Вейр з Оксфорду. Це один з найвидатніших православних мислителів у світі, професор Оксфордського Університету і список Царгородської Патріархії. Доповідь п. з. „Що може Православна Церква дарувати Заходові сьогодні?“ університетську аудиторію вповнило яких 250 осіб різних національностей і вірови-
нань. Тому що це був світлий тиждень кількарізово прозвучав радісний спів „Христос Воскрес“ у кількох мовах.

Доповідь відбулась в серії ім. проф. Г. Гласмахера. Різні відділи університету мають щороку нагоду через цю серію доповідей представити слухачам цікавих і видатних науковців. В академічному році 1992—93 інститут ім. Митр. Андрея Шептицького крім доповіді Владимира Вейра, спонсорував також реферат румунського греко-католицького іспо-

відника віри о. д-ра Терулія Ланга, який промовляв 18-го березня на тему: „Християнська родина під комуністичним режимом у Румунії“. Отець Ланга 17 років перебував у тюрмі за приналежність до Греко-Католицької Церкви.

Доповідь Владимира Калісто частинно уможливлена дотацією від Асоціації Православного Духовенства Оттави.

Польський...

(Закінчення зі стор. 2)

свідомості (в кращому розумінні) не варто заперечувати. Адже в університеті були студенти й інших національностей, однак найтісніші контакти були між поляками та українцями.

Через рік Київському Університету виповниться 160 років, але традиції позанациональної студентської єдності зберігаються тут і сьогодні: варто лише згадати, що серед учасників політичних голодувань на майдані Незалежності були не тільки українці...

У ШІСТНАДЦЯТУ
БОЛЮЧУ
РІЧНИЦЮ
СМЕРТІ
нашого дорогого
і невіджалуваного
МУЖА,
БАТЬКА
І ДІДУНЯ

бл. п.

ВАСИЛЯ КУЗЬМИ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в монастирі св. Йосафата в Глен Ков, Н. Й.
у суботу, 19-го червня 1993 р. о год. 7:15 ранку

Про молитви за спокій душі Покійного просять
дружина НАДІЯ з дітьми та внуками

Ділимося сумною вісткою,
що в п'ятницю, 21-го травня 1993 р. з волі Всевишнього
відійшов у вічність на 74-му році життя
наш найдорожчий
ЧОЛОВІК, ТАТО, БРАТ

бл. п.

ВАСИЛЬ АБРАМЮК

ПАНАХИДА відбулась 25-го травня 1993 р. о год. 7:30
веч. в похоронному закладенні Петра Яремчи в Нью-Йорку.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — 26-го травня 1993 р. о год.
9:30 ранку в церкві св. Юра в Нью-Йорку. Тіліні останки спочива-
ли на цвинтарі Св. Духа в Гемптонбургу, Н. Н.

У глибокому смутку:
дружина — МАРІЯ
син — ТАРАС
сестра — ОЛЬГА
та близька й дальша родина
Просимо про молитви за спокій душі покійного.

Ділимося сумною вісткою, що
у вівторок, 15-го червня 1993 р.
на 88-му році життя упокоїлась в Бозі
наша найдорожча

МАМА, ТЕЩА, БАБУНЯ, ПРАБАБЦЯ, ТЕТА І РОДИЧКА

бл. п.

СТЕПАНІДА ЗЕЛИК з ТУРЯНСЬКИХ

У глибокому смутку:
син — ІГОР
невістка — ДАРІЯ
внуки —
АНДРІЙ з дружиною МАРІЄЮ
ПЕТРО

правнуки — МАТЕЙ, АНДРІЙ та ХРИСТОФОР

ПРАСТАС — у п'ятницю, 18-го червня 1993 р. о 7:30 год.
веч. у похоронному закладенні Литани і Литани, 180 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — у суботу, 19-го червня 1993 р.
почнуться з того ж похоронного закладення о 8:30 год. ранку
в церкві св. Івана Христителя при Сенатор авеню в Нью-Йорку,
Н. Дж. о 9:30 год. ранку на українській православній цвинтарі
св. Андрія в S. Bound Brook, N.J.

Микола Турецький

Св. п. Б. Поритко

час прийшов і коли почалися організувати Дивізії „Галичина“ то Богдан зі своїм старшим братом Дем'яном вступають в її ряди. Правда, що Україна, як вільна держава не було здобуто, але визвольна боротьба в Першій і Другій світовій війні відірвала українську націю. У визвольній боротьбі в Першій світовій війні відігравали велику роль українські армії, а Другий — УПА і І-а Українська Дивізія, а також тисячі інших формацій. Вони звернули увагу цілого світу на визвольну боротьбу України та на високу божественність українських воєнків, чи то в партизанських відділах УПА, чи в регулярному війську Дивізії.

В ту визвольну боротьбу вложив свій вклад наш побратим св. п. Богдан Поритко — спершу як стрілець, а згодом хорунжий Української І-ої Дивізії.

Св. п. хорунжий Богдан Поритко був дуже скромною, спокійною адлячій шляхетною людиною. Завжди був усміхнений, надзвичайно чемний, про нього ніхто й ніколи не міг сказати злого слова, він був справжнім

українським патріотом.

В Нью-Йорку він був членом Станиці Дивізійників і Братства „Броди-Лев“ та брав участь в громадському і комбатанському житті в Америці. Богдан був глибоко віруючою людиною і вірив, що Всемогутній Бог допоможе українському народові стати вільним народом, бути господарем у своїй хаті і на своїй землі.

В такому релігійному дусі виховував Богдан своїх дітей, Нестора і Таню, тобто в любові до Бога й України.

Св. п. Богдан був добрим

мужем для своєї дружини

Марії і вірним батьком

для Нестора й Тані, які залишилися в глибокому смутку. Тяжко переживають

втрагу дорогої людини брати Роман з дружиною Галиною, Дем'ян з дружиною Люсею, братова Оксана з родиною, теща Парасковія Гной, швагрю д-р Юліан Гной з родиною, швагрю Олю Василь з родиною і чотири братові та багато племінників і племінниць в Україні.

Св. п. хорунжий Богдан Поритко відійшов від нас

завчасно, але Господь до-

